

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome I. Alvarez De Paz In omnes libros De Vita Spirituali Eiusque Perfectione

Álvarez de Paz, Jacobo

Antverpiæ, 1620

De miserijs sæculi, à quibus per vitam religiosam sumus liberati. caput. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49057](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49057)

CAPVT II.

De miserijs seculi, à quibus per vitam religiosam sumus liberati.

Ierosolymam illam terrestrem typum fuisse non solum Ecclesiæ quæ in cælis triumphat, & in terris militat, sed etiam animæ nostræ ad vitam spiritualem vocatæ, nemo est qui ambigat. Hoc vtriusque fœderis paginæ, hoc & sanctorum patrum testatur auctoritas.

Isai. 40. Anima enim iusta est illa spiritualis Ierosolyma, ad cuius cor præcipit Dominus, vt loquamur & aduocemus eam: quoniam completa est malitia eius, & dimissa est iniquitas illius.

Luc. 19. Anima verò peccatrix est illa eadem ciuitas, quam videns Dominus fleuit super illam, dicens, quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua quæ ad pacem tibi: digna quidem, quam luceant vniuersi, siquidem Dominus ipse maiestatis super eius calamitatem dignatus est flere; digna cuius omnes misereantur, quandoquidem tam cæca est, vt tempus sibi datum ad pacem & fœlicitatem assequendam, ignoret.

Orige. Hom. in Ezech. Has duas animas, iustam & peccatricem, præsignasse Hierosolymam, docet Origenes, in hunc modum scribens; omnes, qui didicimus diuinas scripturas, siue benè, siue malè viuamus, Ierusalem sumus: si malè viuimus, illa

DE VITA SPIRIT. EPIT. 7

Ille Ierusalem, quæ cruciatibus punitur, & sustinet quatuor ultiones; si benè, illa Ierusalem quæ in Dei sinu requiescit. Et consentit Hieronymus, ita dicens: Caterum nulli dubium est Sion & Ierusalem speculam & visionem pacis posse accipi animas fidelium, quibus cum peccauerint, iratus Dominus tradet eas captiuitati, vt quæ Deum per bona prosperaque non senserant, per mala sentiant & aduersa. Cumque egerint pœnitentiam, reuertetur Dominus ad Sion, & habitabit in medio Ierusalem. Et in quibus antea regnabant vitiorum peccatorumque mendacia, postea Christus veritas commorabitur. Quin & Cyrillus sub nomine Sion, de eadem ciuitate loquens, sic ait: Sciendum præterea, hominis animam derelinqui à Deo multifariam: nisi præscripta rectè exequatur, & Domini oraculis cernicem submittat, pietatisque fructus pariat. Etenim si quis nostrum ab initio probus fuerit, si nuncupatus filius, aut filia Dei, si etiam Sion, hoc est specula, extiterit, nimirum animo excelso, & mente purissima mysteria intuenste, ac considerante: si verò deinde, quæ fas non est perpetrare, & sanctum Israelis exacerbare conspiciatur, ab illo deseretur, ac velut incustodita vinea prodetur Satanæ, tradetur carnis affectibus, omnibus præceptis vacuus præclarisque vitæ instituendæ, ac conseruationis decoribus, nu-

Hiero.
lib. 2. in
Zachar.
cap. 8.

Cyri.
lib. 1. in
Isaiam
ora. 1. ad
c. 1.

8 P. ALVAREZ DE PAZ
dus omnibus onustus malis efficietur.

Anima igitur est illa Hierosolyma, quæ visio geminæ pacis interpretatur, quia in eius medio Christus pax nostra nunc per fidē cognoscitur, & in futura vita per speciem videbitur. Hęc est ciuitas sancti, ab auctore sanctitatis à peccatis emundata, ciuitas Dei summi, ab eo qui omnium est creator & rector optime gubernata: ciuitas Domini virtutum, à rege militiæ cælestis angelicis spiritibus eam custodientibus, tanquam militibus cincta: ciuitas regis magni, ab eo qui omnibus præest in suum domicilium electa. Hęc est ciuitas munita, quam Sanctorum auxilia & deprecationes muniunt: vrbs perfecti decoris & gaudium vniuersæ terræ: de cuius conuersatione omnes terræ viuentium habitatores exultant. Tandem est filia Sion, quia eam suprema illa Sion ciuitas cælestis protegit, & dilectissimam filiam agnoscit.

Exech.
16. Hanc ergo Hierosolymam putamus Dominum spiritualiter alloqui, cum Ezechiel ait: *Hęc dicit Dominus Ierusalem.* ac, si diceret, verba, quæ subiungam, Domini sunt, electæ ciuitati suæ, dilectæ animæ, per aures spirituales infusa. &c. Ecce iam loquitur Dominus tuus: nam hæc dicit Dominus Ierusalem: Audi loquentem mala tua, & bona sua: Audi profertem miseras tuas, & miserationes suas. Recenset mala tua, vt te ipsam agnoscas, te ipsam con-

DE VITA SPIRIT. EPIT. 9

contemnas, & tempus in sæculo malè expensum deplores: & refert bona sua, vt ea attenta meditatione consideres, vt ea in summo pretio habeas, & de eorum fœlici possessione læteris.

Quid ergo dicit Dominus Ierusalem? *Radix* (inquit) *tua, & generatio tua de terra Chanaan.* ac si dixisset, considera ô homo, non iam dignitatem, sed vilitatem tuam, expende seriò, que patria te tulit, qui parentes te genuerunt, qua miseria educatus es, in quanta pericula & calamitates proiectus, & inde incòmoda sæculi, & pericula mūdani status elicies Non es creatus, ô homo, in cœlo empyreo, vt angeli creati sunt; non es productus in loco deliciarum, vt primus parens nostri generis, qui à Deo ex limbo terre prope paraditum factus est; sed natus es in sæculo, in loco tribulorum & spinarum, in arce hostiū, qui rebellarunt contra Deum, significata in terra Chanaan. Hoc enim nomē (vt Ambrosius interpretatur) idē est quod turbatio siue cōmotio. quid autem est sæculum nisi locus commotionis, fons inquietudinis, feminarium turbationis? Quid est seculū, nisi vrbs iniquitatis, in qua regnat inuidia, sæuit crudelitas, dominatur ambitio, &c. Quid miserabilius mundo (inquit Gregorius) cuius fructus ruina est? ad hoc crescit, vt cadat, ad hoc cadit, vt germinet, ad hoc germinat, vt quæcumque germinauerit cladibus con-

Ambrosius
lib. de
Noe &
arca.

Gregorius
hom. 1.
in euang.
gel.

con-

Job 4. consumat. Vidi eos (inquit sanctus Iob) qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt, eos stante Deo, perisse, & spiritu ira eius esse consumptos. Qualis igitur est patria, quæ omnes suos ciues afflixit? Qualis illa, quæ omnes ex se nudos & inglorios excussit? Verè terra Chanaan, quæ deuorat habitatores suos. O igitur nequam seculum, quàm insipiens est, qui te amat? quam temerarius, qui te non horret? quam sui oblitus, qui tuos laqueos non fugit? quam inuerecundus, qui inter tot mendacia, simulationes & vitia se natum, atque educatum esse non erubescit. O munde imunde, qui homines illaqueare non desinis; quiescere non permittis; rapere omnes appetis; occidere omnes quæris! væ qui tibi credit: beatus qui tibi resistit; sed beatior, qui à te illæsus recedit! Sapienter ergo faciunt, qui istam terram sane miseram deserunt, qui à patria ista proditrice suorum ciuium aufugiunt, & aliam ciuitatem fideliolem, scilicet sanctam religionem in matrem eligunt; cuius est omnes suos à prædictis malis terræ Chanaan liberare, & veris diuitijs, solidis honoribus & purissimis voluptatibus prosequi, & ad illam ciuitatem viuentium, quæ in cælis est, meritorem diuites, & virtutibus abundantes, destinare.